

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθῆ άφθαρτοι, και ημεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ." Α΄ Κορ.15:51-52

Με τον Θεό τα πάντα είναι δυνατά

Προσευχήσου για το αδύνατο! Αυτές οι λέξεις ανήκουν στη γλώσσα της πίστης. Ο Θεός αγαπά τα δύσκολα. Ο Θεός συνδύαζει το μικρό και το μεγάλο. Είναι για τη δόξα Του να διαχειρίζεται τα δυσκολότερα και τα μεγαλύτερα πράγματα σαν απλές ενοχλήσεις.

Όταν υποσχέθηκε ένα από τα μεγαλύτερα θαύματά Του, μέσω του προφήτη Του, πρόσθεσε: *"Αλλά, αυτό είναι μικρό πράγμα στα μάτια τού Κυρίου..."* (Β΄ Βασ. 3:18).

Όταν ο Ιησούς επρόκειτο να θεραπεύσει και να σώσει τον παραλυτικό, τα λόγια Του ήταν παράξενα και αξιοσημείωτα: *"Τι είναι ευκολότερο..."* (Μαρκ. 2:9). Αλλά, ο άνθρωπος θα έλεγε: "τι είναι δυσκολότερο;" όμως ακόμα και το μεγαλύτερο πράγμα, ήταν πολύ εύκολο γι' Αυτόν.

Η υπόσχεση στον Αβραάμ, τον πατέρα των πιστών, ήταν κάτι το ανθρωπίνως αδύνατο. Και αυτή η υπόσχεση δόθηκε στον Αβραάμ όταν το σώμα του ήταν σαν νεκρό. Τότε ήταν που ο Θεός τον κάλεσε να πιστέψει στη γέννηση ενός γιου και έπειτα εκπλήρωσε αυτή την υπόσχεση δίνοντάς του τον Ισαάκ, όταν η ηλικία η δική του και της Σάρας ήταν πολύ προχωρημένη" (Εβρ. 11: 8-12).

Η απελευθέρωση του Ισραήλ δεν ήρθε, παρά μόνο αφού είχαν φθάσει στο χαμηλότερο επίπεδο απογοήτευσης και αφού όλες οι ανθρωπίνες ελπίδες ήταν νεκρές. Η ώρα του Θεού είναι το αδύνατο και η ευκαιρία του Θεού είναι η επείγουσα κατάσταση του ανθρώπου. Η υποστήριξη στον Ισραήλ, ως έθνος στην έρημο για μισό αιώνα, ήταν ένα θαύμα θείας Πρόνοιας..

Η μεγαλύτερη νίκη του Ιωσαφάτ, ήρθε την ώρα που συγχυσμένος, σαστισμένος και αβοήθητος, μπορούσε μόνο να πει: *"...Δεν υπάρχει σ' εμάς δύναμη για να αντισταθούμε σ' αυτό το μεγάλο πλήθος... και δεν ξέρουμε τι να κάνουμε αλλ' επάνω σε Σένα είναι τα μάτια μας"* (Β΄ Χρον. 20:12).

Η θεραπεία του Εζεκία ήρθε, αφού ο Θεός είχε διακηρύξει ότι πεθαίνει και ότι δεν επρόκειτο να ζήσει (Β΄ Βασ. 20:1-6).

Η πιο θαυμαστή υπόσχεση στον Ιερεμία, ήρθε, όταν κλείστηκε στο βαθύτερο δωμάτιο της φυλακής και οι Χαλδαίοι πολιορκούσαν τις πύλες της πόλης και κάθε ανθρωπινή ελπίδα είχε εκλείψει. Τότε ήταν που ο Θεός τον έκανε ικανό να σταθεί μπροστά στους ανθρώπους και να εκτελέσει τη μεγαλύτερη πράξη πίστης όλης του της ζωής, αγοράζοντας τον αγρό στην Αναθώθ, ως απόδειξη αποκατάστασης της γης (Ιερ. 32:1-15).

Μία από τις πιο γλυκές παραβολές του Χριστού, είναι η ιστορία ενός φίλου τη νύχτα, την ώρα που είχε τελειώσει η εργασία, που το σπίτι ήταν κλειστό, η οικογένεια στο κρεβάτι, η ώρα πολύ περασμένη για οποιαδήποτε λογική ελπίδα βοήθειας, αλλά, τότε ήταν που ο φίλος απέδειξε ότι ήταν πραγματικός φίλος και σηκώθηκε και του έδωσε ό, τι χρειαζόταν (Λουκ. 11:1-13).

Ήταν η ώρα όπου ο Παύλος ένοιωσε μια φυσική αδυναμία και απογοήτευση και έχοντας την ποινή του θανάτου επάνω του, τότε ήταν που βρήκε τη δύναμη να σηκωθεί στο μεγαλύτερο ύψος της πίστης και γράψει αυτό το υπέροχο κείμενο: *"Αλλά εμείς οι ίδιοι είχαμε αποδεχτεί μέσα*

μας την καταδικαστική απόφαση του θανάτου, για να μην έχουμε πεποίθηση στους εαυτούς μας, αλλά στο Θεό που εγείρει τους νεκρούς. Αυτός από τόσο μεγάλο θάνατο μας έσωσε και θα μας σώσει, στον οποίο έχουμε ελπίσει ότι και ακόμα στο μέλλον θα μας σώξει" (Β΄ Κορ. 1:8-10).

Αγαπητοί, έχετε κάποιον αγαπημένο ή κάποιον φίλο, που ανθρωπίνως δεν υπάρχει περίπτωση να βοηθηθεί; Προσευχηθείτε για το αδύνατο! Έχετε τον πειρασμό ότι δεν μπορείτε να το υπερνικήσετε και ότι για πολλούς είναι ένας χρόνος σύγχυσης, ήττας και ισοπέδωσης; Προσευχηθείτε για το αδύνατο!

Έχεις μια φυσική ασθένεια, που απειλεί τη ζωή σου και καταστρέφει τη χρησιμότητά σου; Προσευχήσου για το αδύνατο! Έχεις δοκιμασίες και δυσκολίες στο δρόμο σου, πολύ επίπονες για σένα και πολύ δύσκολες για κάθε ανθρωπινή δύναμη να τις μετακινήσει; Τίποτα δεν είναι τόσο δύσκολο για το Θεό, προσευχήσου για το αδύνατο! *"Και ο Ιησούς καθώς τους κοίταζε καλά τους είπε: Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατον, για το Θεό όμως όλα είναι δυνατά"* (Ματθ. 19:26).

Έχεις εργαστεί πολύ για το Θεό; Είναι οι πηγές σου περιορισμένες; Δεν επαρκεί η δύναμή σου; Μήπως φαίνονται τα εμπόδια πελώρια ακόμη και για τη μεγαλύτερη πίστη; Ο Θεός αγαπά τη σκληρή δουλειά και διαλέγει τα αδύναμα για να καταργήσει τα δυνατά (Α΄ Κορ. 1:26-31), προσευχήσου για το αδύνατο και θα εκπλαγείς με τα αποτελέσματα που θα δεις! *"Για το Θεό ΤΙΠΟΤΑ δεν είναι ακατόρθωτο"* Λουκ. 1:37

Βαδίζοντας δια πίστεως

Η αληθινή ευγένεια του ανθρώπου, η ζωή όπου η πίστη είναι ζωντανή είναι το να γνωρίζουμε το Θεό στην καθημερινή μας ζωή και να αισθανόμαστε την παρουσία Του, έτσι ώστε να περπατούμε συνεχώς μαζί Του.

Ο Θεός μάς δημιούργησε για τον Εαυτό Του. Είναι πεπρωμένο το ότι είμαστε πλασμένοι για ένα σκοπό, το να Τον ευαρεστούμε και να είμαστε η αγαλλίασή Του. Πίστη σημαίνει πα-

ράδοση στο Θεό. Η πίστη τιμά το Θεό αναγνωρίζοντας και εκζητώντας την παρουσία Του, περιμένοντας οτιδήποτε μόνον από Εκείνον και αναπαύομενη σ' Αυτόν. Η πίστη δίνει στο Θεό το χώρο Του και τη δόξα που Του αξίζουν. Η πίστη επιθυμεί ό, τι ο Θεός επιθυμεί. Η πίστη επιτρέπει στο Θεό να έχει το δικό Του τρόπο και να Τον κάνει Κύριο σε όλα. Πολύ φυσικό, αφού η πίστη Τον ευαρεστεί πλήρως.

Ακόμα και έτσι, έλα, Κύριε Ιησού

Πιθανώς καμία γενιά, από τότε που αναλήφθηκε ο Κύριός μας, δεν είχε τόσο επιτακτική ανάγκη, όπως η δική μας γενιά, για προσευχή της επιστροφής του Κυρίου μας. Την ημέρα της Δεύτερης Επιστροφής του Χριστού μπορεί να την επηρεάσει μόνο η προσευχή, αφού ο Θεός έκανε όλες οι πράξεις Του σ' αυτόν τον κόσμο να εξαρτώνται από την πίστη και την προσευχή. Βασίζεται σ' εμάς για την Έλευσή Του πολύ περισσότερο απ' ό,τι φανταζόμαστε!!

Ο Κύριος μάς λέει: *"Όταν προσεύχεστε, να λέτε Ας έρθει η Βασιλεία Σου"* (Λουκ.11:2). Αυτό, περισσότερο από ποτέ σ' αυτές τις τελευταίες μέρες, πρέπει να είναι το πρώτο και το τελευταίο των προσευχών της εκκλησίας, γιατί όλα όσα επιθυμεί για τον εαυτό της, για τον κόσμο και για τον Ίδιο της τον Κύριο, περιλαμβάνο-

νται μέσα σ' αυτό το εδάφιο.

Ο Ιησούς μάς λέει: *"Ναι, έρχομαι γρήγορα"*. *"Αμήν!"* φωνάζει ο Ιωάννης. Δέχομαι το δόγμα, κρατώ σφιχτά την υπόσχεση, χαίρομαι στη σπουδή: *"Έλα, Κύριε Ιησού"* (Αποκ. 22:20). Είναι η τελευταία προσευχή από τα χείλη ενός Αποστόλου. Είναι η τελευταία και η πιο δυνατή προσευχή της Βίβλου. Είναι η τελευταία προσευχή του τελευταίου Αποστόλου του Αμνού. Ολόκληρος ο κανόνας της επιφοίτησης κλείνει με μια επίκληση του Χριστού να ξανάρθει.

Είναι η τελευταία προσευχή του Ιωάννη και πόσο χαρούμενοι θα είμαστε, όταν πέφτοντας για ύπνο, είναι και η τελευταία προσευχή που βγαίνει από τα χείλη μας.

"Και το Πνεύμα και η νύφη λένε, Έλα" (Αποκ. 22:17). Σε όλες τις περιόδους της εκκλησίας, αυτή η προ-

σευχή δεν έχει σταματήσει ποτέ. Ωστόσο, μόνον όταν το έγραψε ο Ιωάννης, η νύφη του Κυρίου προσευχήθηκε με όλη της τη δύναμη. Το *"Ναι, έρχομαι γρήγορα"* είναι τα τελευταία γραμμένα λόγια του Χριστού, αλλά η εκπλήρωσή τους περιμένει την απάντηση των παιδιών Του *"Αμήν...έλα, Κύριε Ιησού"*.

Προνοώντας αυτό, πόσο εντυπωσιακό είναι ότι το Άγιο Πνεύμα αμέσως προσθέτει: *"Και όποιος ακούει - όποιος έχει αυτιά που ακούν, επειδή έχει τη ζωή που νικά - ας πει "Έλα"*. Είναι μια προσευχή που έρχεται στα χείλη μας με ουράνια εντολή (Αποκ. 22:17).

Ω, αδελφέ, αδελφή, επιθυμείς τόσο πολύ τον ερχομό του Κυρίου ώστε να φωνάζεις καθημερινά: **"Έλα γρήγορα, Αγαπημένε μου;"**

Συνέχισε να προσεύχεσαι

Είναι εύκολο, αυτή την ώρα της παγκόσμιας κρίσης και των παγκόσμιων αναγκών, να νοιώθουμε εξουθενωμένοι, να νοιώθουμε ότι η προσπάθεια που κάνουμε είναι πολύ μικρή για να μετρήσει. Ίσως, καθώς προσευχόμαστε μόνοι μας στα γόνατα, να θεωρήσουμε τον εαυτό μας, σαν μέλος ενός προσευχόμενου "τάγματος". Κατά τη διάρκεια του πολέμου, υπάρχουν διαφορετικά μέτωπα. Οι πόλεμοι αποτελούνται από μάχες. Όμως καμία μάχη δεν κερδίζει τον πόλεμο ούτε κανένας κερδίζει από μόνος του τον πόλεμο. Ενωμένοι με μια ομάδα πολεμιστών με μια καρδιά, οι νίκες κερδίζονται μία, μία. Ο Θεός επιμερίζει το φορτίο και σε άλλους. Όλες μαζί οι προσευχές, επιφέρουν ένα νικηφόρο αποτέλεσμα.

Επίσης, πρέπει να γνωρίζουμε ότι Αυτός που μας καλεί σε προσευχή, είναι μαζί μας στην προσευχή και μας καθοδηγεί. Ω, τι θαυμάσια που είναι η συνεργασία με το Θεό στην προσευχή (Ρωμ. 8:26)! Και χρησιμοποιώντας το Λόγο του Θεού, προτείνοντάς Τον, σαν τη ράβδο του Μωυσή πάνω απ' τη μάχη που γινόταν στην πεδιάδα, υπάρχει νικηφόρο αποτέλεσμα. Ακόμα και εάν δεν βλέπουμε άμεσα αποτελέσματα, εάν δεν χάσουμε την πίστη μας, η ανταμοιβή θα έρθει (Εβρ. 10:35). Οι προσευχές και τα δάκρυα των πολεμιστών της προσευχής, που συνεχίζουν πριν α-

πό εμάς, φυλάσσονται μέσα σε *"χρυσές φιάλες"* στον ουρανό (Αποκ. 5:8). Οι δικές μας όμως προστέθηκαν;

Εκπληρώνουμε το μέρος μας στη μάχη; Ο τωρινός μας εύκολος τρόπος ζωής, τείνει να μας κάνει ακατάλληλους για μια καλή παρουσίαση, παράλληλα με τους πολεμιστές του χθες. Εκείνοι ήταν καλύτερα εξοπλισμένοι με αυταπάρνηση, θυσίες, πολλές ώρες χειρωνακτικής εργασίας και προσευχής στα γόνατα.

Η αληθινή νηστεία και προσευχή μάς οδηγεί σ' εξάρτηση από το Θεό, διότι όταν εξαρτόμαστε από τον εαυτό μας, παίρνουμε μόνο αυτό που μπορούμε. Αλλά, όταν εξαρτόμαστε από το Θεό, παίρνουμε αυτό που Εκείνος μπορεί! Ω, πόσο πρέπει αυτό να μας φέρει στα γόνατα μπροστά Του! Χρειαζόμαστε το Θεό για να στείλει αναζωπύρωση στη χώρα μας! Ό,τι χρειαζόμαστε μπορεί να έρθει μόνον από Εκείνον.

Ας είναι η προσευχή μας: «Η κατάσταση είναι απελπιστική Θεέ μας, βοήθησέ μας να γίνουμε τόσο απελπισμένοι όσο χρειάζεται για να έρθει η δύναμή Σου εδώ κάτω ακόμη μεγαλύτερη! Θεέ μας, βοήθησέ μας ν' αντέξουμε. Αυτοί που αντέχουν ως το τέλος είναι αυτοί που νικούν. Όμως αυτό το είδος αντοχής έρχεται μόνο μέσα από την εξάρτησή μας από το Θεό.

Ο σατανάς είναι ειδικός στην απο-

γοήτευση. Θέλει να μας κάνει να νοιώσουμε ότι τίποτα δεν εκπληρώθηκε με τη νηστεία και την προσευχή μας και ότι δεν αξίζει να συνεχίσουμε στα γόνατα. Προετοιμαστείτε ν' αντικρούσετε τα ψέματά του!!! Εξαρτηθείτε από το Θεό και λάβετε την παντοδύναμη βοήθειά Του! *"Τα αδύνατα για τους ανθρώπους είναι δυνατά για τον Θεό"* (Λουκ. 18:27). *"Αδιάκοπα να προσεύχεστε"* (Α' Θεσ. 5:17).

Ας ενωθούμε στην προσευχή όλοι μαζί, τώρα!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αδώνιας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Πληρότητα στο Έργο του Κυρίου

"Και ο Ιησούς περιερχόταν όλες τις πόλεις και τις κωμοπόλεις, διδάσκοντας στις συναγωγές τους και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας και θεραπεύοντας κάθε νόσο και κάθε ασθένεια στον λαό. Και βλέποντας τα πλήθη, σπλαχνίστηκε γι' αυτά, επειδή ήσαν βασανισμένα και σκορπισμένα σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα. Τότε, λέει στους μαθητές Του: Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι εργάτες όμως είναι λίγοι, παρακαλέστε, λοιπόν, τον Κύριο του θερισμού να βγάλει εργάτες στον θερισμό Του" (Ματθ. 9:35-38).

Ο Κύριος ενδιαφέρεται πολύ για ανθρώπους που έχουν φυσικές αλλά και πνευματικές ανάγκες και γνωρίζει ότι πολλοί είναι έτοιμοι ν' ανταποκριθούν στην αγάπη Του. Όμως για να πλησιάσει αυτούς τους ανθρώπους με την αγάπη Του, ο Κύριος επιθυμεί να ενωθούμε όλοι μας μαζί Του στο έργο του θερισμού Του.

Ο Ίδιος ο Κύριος ήταν και είναι αφιερωμένος σ' αυτή την διακονία "Το δικό Μου φαγητό είναι να πράττω το θέλημα Εκείνου που με απέστειλε, και να τελειώσω το έργο Του" (Ιωα. 4:34). Έκανε αυτή τη δήλωση κατά τη διάρκεια της διακονίας Του στη Σαμάρεια, καθώς οδήγησε την Σαμαρείτισσα και τους συγχωριανούς της στην πίστη στο Θεό. Πράγματι, το επίκεντρο του έργου Του ήταν να ζητήσει και να σώσει τον αμαρτωλό (Λουκ. 19:10) και στο τέλος κήρυξε, δίδαξε, θεραπεύσε, ενθάρρυνε και άγγιξε κάθε είδους πνευματικής και σωματικής ανάγκης. "Δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή Του λύτρο για χάρη πολλών" (Ματθ. 20:28). Έζησε και πέθανε για να βοηθήσει άλλους να γνωρίσουν το Θεό.

Γι' αυτό, δεν μας εκπλήσσει το γεγονός, ότι τραβά την προσοχή μας στο θερισμό και στη δουλειά που πρέπει να γίνει. "Δεν λέτε εσείς ότι, τέσσερεις μήνες είναι ακόμα, και έρχεται ο θερισμός; Προσέξτε, σας λέω, σηκώστε

ψηλά τα μάτια σας, και δείτε τα χωράφια, ότι είναι κίβλας άσπρα για θερισμό" (Ιωα. 4:35). Είμαστε τα χέρια Του, τα πόδια Του και η φωνή Του, τα όργανά Του για να βρει τους χαμένους και να οικοδομήσει τους σωσμένους. Ο χρόνος είναι λίγος και σαν παιδιά Θεού, θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε κάθε ευκαιρία. Πρέπει να "περισσεύουμε πάντοτε στο έργο του Κυρίου, γνωρίζοντας ότι ο κόπος μας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω" (Α΄ Κορ. 15:58).

Το έργο μας για τον Κύριο επίσης αφορά αυτούς τους οποίους διακονούμε. Όταν επιστρέψει ο Κύριος, δεν θα χαρούμε υπερβολικά γι' αυτούς που επέστρεψαν στο Χριστό και ενδυναμώθηκαν στο Χριστό μέσα από τα λόγια μας προς αυτούς; "Επειδή, ποια είναι η ελπίδα μας ή η χαρά ή το στεφάνι της καύχησης, αν όχι κι εσείς μπροστά στον Κύριο μας Ιησού Χριστό κατά την παρουσία Του; Δεδομένου ότι, εσείς είστε η δόξα μας και η χαρά" (Α΄ Θεσ. 2:19-20).

Αλλά η πιο μεγάλη ευλογία, είναι ότι το έργο μας για τον Κύριο, φέρνει δόξα σ' Εκείνον. Έτσι όπως ο Ιησούς έφερε δόξα στον Πατέρα επάνω στη γη ολοκληρώνοντας το έργο που Του είχε δώσει ο Πατέρας να κάνει (Ιωα. 17:4), έτσι και ο Πατέρας λαμβάνει δόξα καθώς ολοκληρώνουμε το έργο που μας έχει εμπιστευθεί (Ματθ. 5:16, Α΄ Πέτ. 2:12). Είμαστε, τελικά, "...δικό Του δημιούργημα, καθώς κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα..." (Εφεσ. 2:10). Πράγματι, ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό Του για να μας λυτρώσει και να μας "καθαρίσει για τον εαυτό Του λαό εκλεκτό, ζηλωτή καλών έργων" (Τιτ. 2:14). Πόσο μεγάλο προνόμιο είναι το να είμαστε "σκεύος για τιμητική χρήση, αγιασμένο, και εύχρηστο στον οικοδεσπότη, ετοιμασμένο για κάθε αγαθό έργο" (Β΄ Τιμ. 2:21). Καθώς εκτελούμε το έργο Του πιστά, Εκείνος τιμάται και δοξάζεται!

Συνέχισε το Έργο Του!

Η καρδιά μου διψάει για Εσένα, Κύριε!

Η καρδιά μου χρειάζεται απεγνωσμένα Εσένα, Κύριε! Κανένα άλλο μέρος της ύπαρξής μου δεν Σε χρειάζεται τόσο, όσο η καρδιά μου. Ο,τιδήποτε άλλο μέσα μου μπορεί να χορτάσει από τα δώρα Σου. Η πείνα μου μπορεί να ικανοποιηθεί από το καθημερινό ψωμί. Η δίψα μου μπορεί να σβήσει από το νερό. Η κούρασή μου μπορεί να φύγει με την ανάπαυση. Αλλά τίποτε εξωτερικό, δε μπορεί να καθαρίσει την καρδιά μου. Ακόμα και η ομορφότερη σκηνή δε μπορεί να φωτίσει την ψυχή μου. Η πιο ωραία μουσική δε μπορεί να δημιουργήσει μέσα μου αρμονία. Αυτός ο κόσμος δε μπορεί να γεμίσει την καρδιά μου. Μπορεί να γεμίσει τα μάτια μου, τ' αυτιά μου, την αφή μου, τη γεύση μου, αλλά δε μπορεί να ικανοποιήσει την καρδιά

μου. **Μόνο η Παρουσία του Αγίου Θεού μπορεί να γεμίσει και να χορτάσει την καρδιά μου!**

Γίνε Εσύ Θεέ μου η δύναμη της καρδιάς μου. Γίνε Εσύ το φρούριό της στον πειρασμό, η ασπίδα στις τύψεις, το καταφύγιο στην καταιγίδα, το αστέρι τη νύχτα, η φωνή στη μοναξιά! Οδήγησέ την στο σκοτάδι, βοήθησέ την στην κάμα της, οδήγησέ την στην αμφιβολία, ηρέμησέ την στις διαμάχες της, δώσε της αέρα όταν λιποθυμά, καθοδήγησέ την στην αβεβαιότητα της, οδήγησέ την στους λαβύρινθους της, σήκωσέ την από τα ερείπια!

Δε μπορώ να τιθασειώσω την καρδιά μου Κύριε, Μόνο Εσύ μπορείς να την κρατήσεις κάτω από τη σκιά των πτερυγών Σου!

Εμπιστεύσου τον Κύριο για το δικό Του χρόνο

Αν η καρδιά σου έχει ένα ιδιαίτερο αίτημα προσευχής, αν έχεις μια σαφή υπόσχεση γι' αυτό, δε χρειάζεται να κλονιστείς εάν η απάντηση φαίνεται σαν ν' απομακρύνεται, παρότι είχες αρχίσει να προσεύχεσαι.

Περίμενε μπροστά στο θρόνο του ελέους του Θεού με πλήρη πίστη ότι ο Θεός έχει το δικό Του χρόνο και αυτός ο χρόνος μπορεί να μην είναι ο δικός σου, ωστόσο θα ελευθερώσει την υπόσχεσή Του όταν έρθει η πληρότητα του χρόνου.

Ποτέ δεν έκανε και δεν θα κάνει να πέσουν οι προσευχές σου άκαρπες στο έδαφος. Θυμήσου ότι το να εμπιστευτείς το Θεό στο φως, είναι τίποτα, ενώ το να Τον εμπιστευτείς στο σκοτάδι - **αυτό είναι αληθινή πίστη.**

Τα καλά έργα είναι το φως του κόσμου

"Εσείς είστε το φως τού κόσμου.... Έτσι ας λάμπει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς" (Ματθ. 5:14, 16).

Το φως πάντοτε χρησιμεύει σ' αυτούς που βρίσκονται στο σκοτάδι, ώστε να μπορούν να βλέπουν. Ο ήλιος διώχνει το σκοτάδι αυτού του κόσμου. Η εκκλησία του Χριστού είναι το φως των ανθρώπων. Ο θεός αυτού του κόσμου έχει δυστυχώς τυφλώσει τα μάτια τους. Οι μαθητές του Χριστού πρέπει να τους φέξουν και να τους δώσουν από το φως τους. Όπως οι ακτίνες του φωτός αντανακλούν από τον ήλιο και διασκορπίζουν το φως παντού, έτσι και τα καλά έργα των πιστών είναι το φως, που αντανακλά από τους ίδιους για να κατακτήσει το σκοτάδι όσων αγνοούν το Θεό και είναι αποξενωμένοι από Εκείνον.

Πόση σημαντική και άγια θέση δίδεται στα καλά μας έργα; Πόσα εξαρτώνται από αυτά; Δεν αποτελούν μόνο το φως και τη χαρά της δικής μας ζωής, αλλά σε κάθε ενέργεια αποτελούν το μέσον σωτηρίας χαμένων ψυχών από το σκοτάδι στο υπέροχο φως του Θε-

ού. Τα καλά μας έργα είναι κάτι ακόμη περισσότερο. Δεν ευλογούν μόνον ανθρώπους, αλλά δοξάζουν το Θεό, οδηγώντας τους στο να Τον γνωρίσουν ως Σωτήρα και Δημιουργό της θείας χάρης.

Ο σκοπός των καλών έργων είναι ο Θεός να δοξαστεί. Θυμάστε τι είπε ο Κύριος στον Πατέρα: *"Εγώ σε δόξασα επάνω στη γη το έργο, που μου έδωσες να κάνω, το τελείωσα"* (Ιωα. 17:4). Έχουμε διαβάσει περισσότερες από μία φορές για τα θαύματά Του, όπου οι άνθρωποι δόξαζαν το Θεό. Αυτό έγινε γιατί οτιδήποτε Αυτός έπραττε, γινόταν ολοφάνερο μέσα από μια ουράνια δύναμη. Είναι όπως τα καλά μας έργα, που επίσης, είναι κάτι περισσότερο από απλές αρετές καλών ανθρώπων και φέρουν το αποτύπωμα του Θεού επάνω τους, ώστε οι άνθρωποι να δοξάζουν το Θεό. Τα έργα προετοιμάζουν το έδαφος για τα λόγια και αποτελούν μαρτυρία της πραγματικότητας της ουράνιας αλήθειας που διδάσκεται.

Όσο χρήσιμος είναι ο ήλιος που φέγγει κάθε μέρα, ναι, ακόμη πιο πολύ, πρέπει κάθε πιστός να φέγγει το φως του ενώπιον των ανθρώπων. Γι' αυτό έχουμε δημιουργηθεί εν Χριστώ, για να κρατάμε το Λόγο της Ζωής, σαν φώτα

στον κόσμο. Ο Χριστός σε χρειάζεται επειγόντως, αδελφέ μου, για να φέξει το φως Του μέσα από σένα. Άνθρωποι που χάνονται γύρω σου, χρειάζονται το φως σου, εάν πρέπει να βρουν το δρόμο τους προς το Θεό. Ο Θεός σε χρειάζεται, για να φανεί η δόξα Του μέσα από σένα. Όπως μια λάμπα έχει μοναδικό σκοπό να φωτίσει ένα δωμάτιο, έτσι και κάθε πιστός οφείλει να γίνει το φως σ' ένα σκοτεινό κόσμο που χάνεται.

Μέχρι να γίνει βίωμα το ότι κάθε παιδί του Θεού πρέπει να δώσει όλη του την καρδιά στο έργο του Πατέρα, μέχρι να γίνει κατανοητό το ότι κάθε παιδί Θεού οφείλει να είναι ένας εργάτης για το Θεό, ο ευαγγελισμός του κόσμου δε θα μπορέσει να εκπληρωθεί. Κάθε αναγνώστης ακούσει αυτό που ο Πατέρας θα του πει προσωπικά: *"Παιδί μου, πήγαινε σήμερα να δουλέψεις στον αμπελώνα Μου"* (Ματθ. 21:28).

Δε μπορεί να ζήσει στο εξωτερικό ο καθένας μας, ούτε να δώσει όλο του το χρόνο σε άμεση υπηρεσία, αλλά κάθε ένας, οποιαδήποτε κι αν είναι η κλίση του ή οι συνθήκες διαβίωσής του, μπορεί να δώσει όλη του την καρδιά στο να ζει για τη σωτηρία των ψυχών και την εξάπλωση της Ουράνιας Βασιλείας.

"Να ενδυναμώνεσαι...και να εργάζεσαι"

Η πρόκληση που ο Κύριος έδωσε στο υπόλοιπο των παιδιών του Ισραήλ, μέσω του προφήτη Αγγαίου, είναι δια μέσου των αιώνων και σε μας, που πολύ πιθανόν να είμαστε η τελευταία γενεά αυτής της εποχής. Το υπόλοιπο του λαού είχε επιστρέψει από την αιχμαλωσία και ξαναέχτισαν το Ναό. Το έργο είχε καθυστερήσει. Ο Θεός μίλησε μέσω του Αγγαίου για να ενθαρρύνει αυτούς που θα έχτιζαν το Ναό.

"...Να ενδυναμώνεσαι... να ενδυναμώνεσαι... να ενδυναμώνεσαι... και εργάζεστε, επειδή, Εγώ είμαι μαζί σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων" (Αγγ. 2:4).

Είχαν ένα ανώτερο καθήκον να εκπληρώσουν, την επανίδρυση του Οίκου του Θεού. Το ίδιο κι εμείς έχουμε ένα ανώτερο καθήκον, το χτίσιμο του σώματος του Χριστού, προετοιμαζόμενοι για τον Ερχομό Του. Πρέπει να είμαστε εξ' ίσου δυνατοί στον Κύριο και να εργαζόμαστε με όλη μας την καρδιά.

Το έργο της επανίδρυσης του Ναού είχε καθυστερήσει, γιατί τα παιδιά του Ισραήλ είχαν απορροφηθεί από τα σπίτια τους και τη γη τους, στις φροντίδες και στις ηδονές αυτής της ζωής. Δεν είναι αυτό μεγάλος πειρασμός και στις μέρες μας; Είναι εύκολο ν' ασχολούμαστε για να διατηρούμε τα στάνταρντ της ζωής που επιθυμούμε. Προσέξτε όμως! Ας μην αγνοήσουμε τα πράγματα του Θεού! Ο Ιησούς είπε: *"Ζη-*

τάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού... και όλα αυτά (οι ανάγκες της ζωής) θα σας προστεθούν" (Ματθ. 6:33).

Ο Θεός θέλει να κάνουμε ένα υπέροχο έργο αυτούς τους τελευταίους καιρούς. Μας έχει καλέσει να είμαστε οι συνεργάτες Του. *"...Σε κάθε έναν το έργο του..."* (Μαρκ. 13:34). Ας βρούμε τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που ο Θεός περιμένει να εφαρμόσουμε και ας ενδυναμωθούμε ώστε να τα εκτελέσουμε. Μπορούμε να λάβουμε θάρρος από την Φιλίπ. 2:13 *"...Ο Θεός είναι που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, κατά την ευδοκία Του"*. Τι μεγαλύτερη χαρά θα μπορούσε να υπάρξει στη ζωή, από το να γνωρίζουμε ότι εκπληρώνουμε το σκοπό για τον οποίο ο Θεός μάς κάλεσε και μας διάλεξε! Καθώς παραδιδόμαστε πλήρως σ' Εκείνον, τότε θα μπορέσει να εργαστεί τα σχέδιά Του μέσα από εμάς.

Ας μην υποκύψουμε στο πνεύμα της εποχής που είναι "δεν με νοιάζει το τι γίνεται γύρω μου", ή στο πνεύμα "δεν μπορώ να κάνω τίποτα". Ας ενδυναμωθούμε για να εργαστούμε, να θυσιαστούμε και να προσευχηθούμε γι' αναζωπύρωση και για τη σωτηρία ψυχών αυτή την ώρα!

Ας είμαστε πρόθυμοι να εργαζόμαστε για το Θεό, έχοντας κατά νου αυτό που υπάρχει στον πολύτιμο Λόγο Του - *"γιατί Εγώ είμαι μαζί σας"*. Τι μεγάλο κίνητρο! Τι μεγάλη ανταμοιβή!

Η πρωινή προσευχή

Ω Θεέ, Πατέρα μας, σ' ευχαριστούμε γι' αυτό το υπέροχο πρωινό. Όλα τα δημιουργήματά Σου Σε υμνούν. Κι' εμείς Σε δοξολογούμε, όχι μόνο με τα χείλη μας, αλλά και με την καρδιά μας. Θέλουμε να κάνεις τη ζωή μας τραγούδι, που θα είναι μουσική σε όσους μας περιτριγυρίζουν. Θέλουμε να ζούμε νικηφόρα ακόμα και μέσα στις έννοιες και στις δοκιμασίες μας, χωρίς να παραδινόμαστε σ' αυτές, αλλά κρατώντας τη δοξολογία στην καρδιά μας ακόμη και στο βαθύτερο σκοτάδι και στη δυσκολότερη δοκιμασία. Γι' αυτό, μακάρι να πνεύσεις το Πνεύμα Σου στην ψυχή μας αυτό το πρωινό, έτσι ώστε να βγούμε και να ζήσουμε με χαρά όλη την ημέρα. Να μην απογοητευτούμε από πράγματα που φαίνονται δύσκολα. Να μη χάσουμε τη χαρά από την καρδιά μας, ούτε τη φωτεινότητα του προσώπου μας, εάν πρόκειται να έρθουν δυσκολίες στο δρόμο μας.

Σ' ευχαριστούμε, που έχεις υποσχεθεί να μας δώσεις τον Εαυτό Σου ανάλογα με τις ανάγκες μας «Σ' αυτόν, λοιπόν, που έχει τη δύναμη να κάνει απεριόριστως περισσότερα απ' αυτά που ζητάμε ή διανοούμαστε, σύμφωνα με τη

δύναμη που ενεργεί μέσα μας» Εφεσίους 3:20. Γνωρίζουμε ότι, ενώ είσαι πάντοτε μαζί μας, έρχεσαι πιο κοντά μας όταν βρισκόμαστε σε δυσκολία. Ενώ η δύναμή Σου είναι πάντοτε δοσμένη σ' εμάς, όταν είμαστε σε αδυναμία, Εσύ μας δίνεις περισσότερη από τη δύναμή Σου. Μακάρι να μας επισκεφθείς σήμερα ανάλογα με τις ανάγκες μας.

Μερικές φορές απογοητευόμαστε και θυμώνουμε. Σήμερα, κράτησέ μας μακριά από αυτές τις καταθλιπτικές διαθέσεις. Βοήθησέ μας να ζούμε ανάμεσα στους γείτονές μας, τους συναδέλφους μας, τους συνανθρώπους μας, έτσι ώστε να λένε για εμάς ότι έχουμε Θεό που μας βοηθά. Κράτησέ μας μακριά από την ανησυχία και το άγχος. Δίδαξέ μας να ρίχνουμε όλες μας τις έννοιες στον Ιησού, που νοιάζεται για εμάς. Μακάρι να Σε εμπιστευόμαστε τόσο τέλεια, ώστε ο,τιδήποτε κι αν έρθει στη ζωή μας, να είμαστε χαρούμενοι και δυνατοί μόνο μαζί μ' Εσένα.

Προσευχόμαστε αυτό το πρωινό στο πολύτιμο όνομα του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Αμήν.

Ελευθερία από το άγχος

Η πίστη δεν είναι φόβος, αλλά εμπιστοσύνη κι' ελπίδα. Η πίστη και ο φόβος δε μπορούν να συνυπάρχουν στην ίδια καρδιά. Στην καταιγίδα, ο Ιησούς εξαντλημένος, κοιμήθηκε και οι μαθητές γεμάτοι φόβο, Τον ξύπνησαν, φωνάζοντας: "Δάσκαλε, δε σε μέλει που χανόμαστε;" (Μαρκ. 4:38). Αφού ξύπνησε, ηρέμησε την καταιγίδα και τους παρατήρησε λέγοντας: "Γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι;" (Ματθ. 8:26, Μαρκ. 4:40).

Η πίστη δεν ανησυχεί. Η πίστη είναι ελευθερία από το άγχος. "Όλη τη μέριμνά σας ρίξτε την επάνω σ' Αυτόν, επειδή Αυτός φροντίζει για σας" (Α' Πετ. 5:7). Το άγχος είναι αμαρτία. Η ανησυχία είναι απιστία. "Για τίποτα μη μεριμνάτε, αλλά για καθετί με την προσευχή και με τη δέηση, μαζί με ευχαριστία, τα αιτήματά σας ως γίνονται γνωστά προς το Θεό" (Φιλιπ. 4:6).

Γιατί ανησυχείς εφόσον μπορείς να προσευχηθείς; Η πίστη αφήνει την έκβαση στο Θεό. Όπως η Εσθήρ που πήγε στο βασιλιά: "...και αν χαθώ, ας χαθώ" (Εσθήρ 4:16). Η πίστη ποτέ δεν απογοητεύεται. Όπως ο Παύλος στο αλεξανδρινό πλοίο, όταν κάθε ελπίδα είχε εκλείψει, φωνάζει: "Γι' αυτό ευθυμείτε, γιατί πιστεύω στο Θεό" (Πράξ. 27:25). Η πίστη, όπως ο Δαβίδ στη Σικλάγ, όταν όλα είχαν χαθεί και οι άντρες του έψαχναν να τον λιθοβολήσουν, ενθάρρυνε τον εαυτό του στον Κύριο (Α' Σαμ. 30:6).

"Είναι τίποτα αδύνατο στον Κύριο;..." (Γεν. 18:14). "...με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες, εργάστηκαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τις υποσχέσεις..." (Εβρ. 11:33). Η πίστη είναι νίκη (Α' Ιωαν. 5:4). Όταν οι άνθρωποι πιστεύουν, τότε ο Θεός εργάζεται.

Δοξάζοντας το Θεό ακόμα και μέσα στη φωτιά

Η φωτιά, αδέρφια μου, δεν καίει μόνο και καθαρίζει, αλλά, όπως ξέρετε διαχωρίζει το ένα πράγμα από το άλλο. Ο Παντοδύναμος Θεός γνωρίζει, ότι συχνά εξαγνίζομαστε περισσότερο μέσα σε μια ώρα δυνατής δοκιμασίας, παρά μέσα από χιλιάδες εκδηλώσεις της αγάπης Του. Είναι πολύ ωραίο, να ερχόμαστε καθαρισμένοι, συγχωρεμένοι από την κάμνο των θλίψεων. Σαν σκοπό έχει να μας καθαρίσει, να ξεχωρίσει τα πολύτιμα από τα ευτελή, τα σκύβαλα από το σιτάρι. Και ο Θεός, για να τα κάνει αυτά, προβαίνει στο να μας φέρνει τη μια φωτιά μετά την άλλη.

Όλοι μας θεωρούμε ότι είναι καλό να είμαστε χριστιανοί, μέχρις ότου μπούμε στη μια μετά την άλλη κάμνο των θλίψεων. "Μην παραξενεύεστε" λέει ο απόστολος "για την πύρωση που γίνεται ανάμεσά σας..." (Α' Πετ. 4:12). Τι πρέπει να κάνω; Το σημαντικό είναι να μάθω να δοξάζω το Θεό μέσα στη φωτιά. "Γι' αυτό, δοξάστε τον Κύριο στις κοιλάδες..." (Ησα. 24:15).

Πότε Τον δοξάζουμε; Δοξάζουμε το Θεό όταν προσπαθούμε να λάβουμε τόση χάρη από τον Κύριο, ώστε να μην Τον ατιμάζουμε όταν βρισκόμαστε κάτω από το σταυρό. Γι' αυτό, δοξάζουμε το Θεό μέσα στη φωτιά, όταν ήρεμα την υπομένουμε σαν νουθεσία από Ψηλά.

Δοξάζουμε το Θεό στη φωτιά, όταν είμαστε πλήρως πεπεισμένοι ότι ο Θεός μας βάζει στη φωτιά, μόνο για το καλό μας και τη δόξα Του.

Δοξάζουμε το Θεό στη φωτιά όταν λέμε: "Κύριε, μην επιτρέψεις να σβήσει η φωτιά, μέχρι ν' απομακρυνθεί όλη η σκουριά από μέσα μας". Δοξάζουμε το Θεό όταν ευχόμαστε για το καλό που θα βγει από τη φωτιά. Όταν η ψυχή μπορεί να πει: "Εδώ είμαι, Θεέ μου, κάνε μου ό, τι φαίνεται καλό στα μάτια Σου".

Συνέχεια στη σελίδα 6

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Δοξάζουμε το Θεό στη φωτιά, όταν είμαστε σε θέση να πούμε: "Δεν ξέρω τι κάνει ο Θεός μαζί μου τώρα, αλλά θα γνωρίζω στο μέλλον". Δοξάζουμε το Θεό στη φωτιά, όταν είμαστε ευχαριστημένοι να περπατούμε δια πίστεως και όχι δια όψεως.

Δοξάζουμε το Θεό στη φωτιά, όταν δεν γκρινιάζουμε, αλλά ταπεινά υποτασσόμαστε στο θέλημά Του. Το ταπεινό πνεύμα δεν περπατά με μούτρα και πείσμα. Όταν αυτό το σεβαστό μήνυμα στάλθηκε στον Ηλεί, τι είπε; "Αυτός είναι Κύριος, ας κάνει το αρεστό στα μάτια Του" (Α΄Σαμ. 3:18).

Με λίγα λόγια, δοξάζουμε τον Κύριο μέσα στη φωτιά, όταν εξασκούμε υπομονή, πραότητα, ταπεινό πνεύμα, μαθαίνοντας όλο και περισσότερο να μην εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας, αποκομίζοντας μια βαθύτερη γνώση της αδυναμίας μας και της παντοδυναμίας και της χάρις του Θεού. Ευτυχισμένοι, όταν κοιτάζοντας πίσω μπορούμε να πούμε: "Γι' αυτό το λόγο, έγινα ικανός να δοξάσω το Θεό ακόμα και μέσα στη φωτιά".

Αν μας οδηγούσε το Πνεύμα Του

Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού Ρωμ.8:14

Αν σε ολόκληρο τον κόσμο υπήρχαν μόνο 24 ώρες ζωής, τότε όλες οι γραμμές τηλεφώνου, τα chat και τα ηλεκτρονικά ταχυδρομεία θα κατακλύζονταν από άτομα, που θα έπαιρναν το ένα το άλλο για να πουν: «λυπάμαι που σε έκανα να νιώθεις άσχημα», «συγχώρεσέ με», «σ' αγαπώ», «σε εκτιμώ», πρόσεχε» και ακόμη και μερικές φορές, «πάντα σε αγαπούσα, αλλά ποτέ δεν σου το είπα».

Όμως, είναι ανάγκη να φτάσουμε στο χείλος της καταστροφής, στο σκαλοπάτι της άλλης ζωής, για να πούμε μια γλυκιά κουβέντα αγάπης στο διπλανό μας; Τι να προλάβει να κάνει τότε, κι αυτός κι εμείς; Πόσο πιο όμορφο, όλη μας η ζωή, όλη μας η μέρα να κυλάει με όμορφες σκέψεις για τους άλλους, όμορφες πράξεις αγάπης κι αναγνώρισης! Πώς μπορεί να γίνει αυτό;

Πώς μπορεί ο άνθρωπος να πάψει να σκέφτεται όλο τον εαυτό του και να πάψει να φέρεται εγωιστικά; Γίνεται αυτό; Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; Όταν μέσα στην καρδιά κατοικεί ο Χριστός, τότε ο χαρακτήρας Του μορφώνεται πάνω μας και εκδηλώνεται στην κάθε μας πράξη, στην κάθε μας κουβέντα. Αν είμαστε πραγματικά παιδιά Θεού, τότε το Πνεύμα του Θεού το Άγιο μάς διοικεί, μας ελέγχει, μας δείχνει πώς να συμπεριφερθούμε, πώς να σκεφτούμε. Τότε παύουμε να είμαστε εγωκεντρικοί και απαιτητικοί από τους άλλους. Ξέρουμε να δίνουμε, να βοηθάμε, να κατανοούμε να συγχωρούμε, να αγαπάμε.

Το Πνεύμα το Άγιο δεν είναι μια γιορτή, μια ημερομηνία. Είναι Πρόσωπο, όπως ο Θεός Πατέρας και όταν κατοικεί μέσα μας, μας γεμίζει μας οδηγεί, μας διοικεί, μας κάνει πραγματικά παιδιά Θεού!

Στην παρουσία του Θεού

Κύριε, όταν όλα είναι σκοτάδι και νοιώθουμε την αδυναμία μας και την έλλειψη βοήθειας από τους γύρω μας, δώσε μας την αίσθηση της Παρουσίας Σου, της αγάπης Σου και της δύναμής Σου.

Βοήθησέ μας να έχουμε τέλεια εμπιστοσύνη στην προστατευτική και ενισχυτική δύναμή Σου, έτσι ώστε τίποτε να μη μπορεί να μας τρομάξει ή να μας αγχώσει, γιατί μόνο ζώντας κοντά σε Σένα, θα δούμε το χέρι Σου, τις υποσχέσεις Σου, το θέλημά Σου μέσα από οτιδήποτε βιώνουμε, αρκεί να Σε εμπιστευτούμε ολοκληρωτικά.

Ακόμα και τότε!

"Ακόμα και αν η σικιά δεν βλαστήσει ούτε θα υπάρχει καρπός στις αμπέλους, αν ο κόπος του ελιόδεντρου ματαιωθεί, και τα χωράφια δεν δώσουν τροφή, το κοπάδι εξολοθρευτεί από τη μάντρα, και δεν υπάρχουν βόδια στους σταύλους, εγώ, όμως, θα ευφραίνομαι στον Κύριο, θα χαίρομαι στον Θεό της σωτηρίας μου." Αββακούμ 3:17-18

Επισκέφθηκε κάποιος μια αγροτική κοινότητα στον Καναδά, που υπέφερε από ανομβρία επί 8 χρόνια. Όλοι οι αγρότες βρίσκονταν σε τραγική οικονομική κατάσταση, με τεράστια χρέη. Παρά τη φτώχεια τους, οι πιστοί άνθρωποι συνέχιζαν να συναθροίζονται για να λατρέψουν και να δοξάσουν το Θεό στην εκκλησία τους. Ο επισκέπτης εντυπωσιάστηκε ιδιαίτερα από ένα χωρικό, που φορώντας τη φόρμα εργασίας κι ένα παλιό παλτό, τα καλύτερα ρούχα που είχε, σηκώθηκε και απήγγειλε τα εδάφια αυτά από τον Αββακούμ. Αυτός ο άνθρωπος είχε βρει το μυστικό της αληθινής χαράς! Τον γέμιζε το Πρόσωπο του Θεού κι όχι τα δώρα Του.

Μερικοί χριστιανοί θέλουν το Θεό για προσωπικό τους χορηγό παροχών. Να τους εξυπηρετεί, να τους τα φέρνει βο-

λικά, να τους εξασφαλίζει υλικά αγαθά. Δυσανασχετούν λοιπόν στην πρώτη δυσκολία και γκρινιάζουν.

Ας μην είναι η χαρά μας το να έχουμε πολλά και να ζούμε άνετα, αλλά το γλυκό Του Πρόσωπο. Αυτός είναι ο Σωτήρας μας, είναι ο Θεός μας, Του χρωστάμε τη ζωή μας αιώνια και μαζί Του έχουμε τα πάντα.

Αγρύπνησε! Εργάσου! Έσο Έτοιμος για τον Ερχομό του Κυρίου

Τώρα είναι η ώρα όπου όλη μας η υπηρεσία πρέπει να προσφέρεται για τον ερχομό του Κυρίου. Δεν είναι μια φυσιολογική ρουτίνα, αλλά δουλεύουμε κάτω από την πίεση μιας κρίσης που έρχεται, κοιτάζοντας και αγρυπνώντας πάντα για τον ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού. Το σύνθημα του Ερχομού του Κυρίου ας είναι μια επιγραφή για κάθε τι που έρχεται στην καθημερινή μας ζωή, τακτοποιώντας τις φιλίες μας, την αγάπη μας, την υπηρεσία μας και όλες τις σκέψεις μας για το μέλλον.

Αγρύπνησε, εργάσου, προσευχήσου, ζήσε, έσο έτοιμος "κατά τον ερχομό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού" (Α΄ Θεσ. 4:15, 5:23).